

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/337/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614205743
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6614205743.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a JUDr. Márie Podhorovej, v právnej veci žalobcu: D. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. B. XX, XXX XX T., zastúpený JUDr. Gabriel Bleho, advokát, Advokátska kancelária so sídlom L. Déreza 2, 831 01 Bratislava, proti žalovanému: O. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A., Q. R. č. XXXX/XX, zastúpený Mgr. Ľudovít Paulovič, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Lučenec, M. Rázusa 19, v konaní o zaplatenie sumy 147 287,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 17,6% ročne od 02.07.1998 do zaplatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 9C/46/2014 - 322 zo dňa 22. 06. 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 9C/46/2014 - 322 zo dňa 22. 06. 2017 potvrdzuje.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu o zaplatenie 147 287,- Eur s príslušenstvom proti žalovanému zamietol. Poukázal na ust. § 420 ods. 1 a 3 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“, resp. „OZ“) a ďalej na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 106 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kedy súd konštatoval, že žalobcom žalovaný nárok v predmetnej veci je premlčaný. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady škody od žalovaného, pričom svoj nárok odvodil od trestného rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 2T/247/2008 zo dňa 23. 11. 2010, pričom uvedené trestné konanie bolo vedené proti žalovanému O. R. ako obžalovanému (resp. spoluobžalovanému s E. M.) Proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/247/2008 zo dňa 23. 11. 2010 podal odvolanie okresný prokurátor, obžalovaný E. M. a poškodený D. E.. Krajský súd Banská Bystrica uznesením č.k. 2To/31/2011 - 1144 odvolanie odmietol. D. E. uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica prevzal dňa 07. 07. 2011. V odôvodnení svojho rozhodnutia Krajský súd Banská Bystrica konštatoval, že súd prvého stupňa nepochybil vo výroku o náhrade škody, keď poškodeného D. E. odkázal so svojím nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Okresný súd Lučenec nemohol priznať náhradu škody poškodenému, keď obžalovaného O. R. spod obžaloby oslobodil pre skutky uvedené v obžalobe pod bodom 2 a 3. Okresný súd Lučenec preto zo zákona podľa § 288 ods. 3 Tr. Poriadku musel rozhodnúť o nárokoch poškodeného tak, že ho v tomto prípade odkázal na občianske súdne konanie.

D. E. požiadal ako účastník trestného konania v procesnom postavení poškodeného o vyznačenie právoplatnosti rozsudku v konaní vedenom pod sp. Zn. 2T/247/2008. Okresný súd Lučenec jeho žiadosti vyhovel a právoplatnosť na rozsudku č.k. 2T/247/2008 - 1111 vyznačil.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v prejednávanej veci sp. zn. 9C/46/2014 súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa nepochybne dozvedel o škode a kto za ňu zodpovedá doručením uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 2To/31/2011 - 1144 zo dňa 14. 04. 2011 v trestnom konaní,

ktoré bolo vedené na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. 2T/247/2008. Z pripojeného spisu sp. zn. 2T/247/2008 bolo preukázané, že rozsudkom č. k. 2T/247/2008 - 1111 zo dňa 23. 11. 2010 bol O. R. oslobodený zo skutku, ktorý mu kládla obžaloba za vinu, a teda nespáchal trestný čin neoprávneného používania cudzej veci podľa § 249 ods. 1, 3 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona. Skutok je popísaný v bode 13 tohto rozsudku. Žalobcovi bol rozsudok Okresného súdu Lučenec, ale aj uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/247/2008 riadne doručený. Krajský súd Banská Bystrica v odôvodnení uznesenia podrobne odôvodnil z akých dôvodov nemohol žalobcovi priznať náhradu škody, ktorú si proti žalovanému uplatnil. Žalobca uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica prevzal dňa 07. 07. 2011. Nepochybne sa dozvedel o škode, a kto za ňu zodpovedá, najneskôr doručením uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica. Žaloba bola podaná na Okresnom súde Lučenec dňa 16. 04. 2014 (v prejednávanej veci), teda po uplynutí dvojiročnej subjektívnej premlčacej doby. Premlčacou dobou sa rozumie doba, v ktorej musí byť vykonané právo, aby nedošlo k jeho premlčaniu. Vznesenie tejto námietky nemá za následok zánik samotného práva; tým, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, bráni súdnej vymáhateľnosti premlčaného práva. Ak uplynie zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom a u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v spore vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov. Okresný súd v Lučenci teda postupoval v súlade s právnym názorom, ktorý vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/34/2011, a vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nároku z dôvodov hospodárnosti v spore skúmal predovšetkým, či nárok bol uplatnený v subjektívnej dvojiročnej premlčacej dobe. Súd prvej inštancie poukázal i na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných, a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Uplatnenie námietky premlčania by mohlo celkom výnimočne byť výkonom práva v rozpore s dobrými mravmi len vtedy, ak by táto námietka bola iba prostriedkom umožňujúcim značne poškodiť účastníka právneho vzťahu. Nemožno hovoriť, že žalovaný zneužil svoje právo namietať premlčanie na úkor žalobcu. Žalovaný využil svoje právo na podanie námietky premlčania v súlade s ust. § 152 Civilného sporového poriadku a v súlade s hmotným právom ust. § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Navyiac v trestnom konaní bol zo skutku, ktorý mu bol dávaný za vinu oslobodený. Pokiaľ bol žalobca toho názoru, že žalovaný za škodu zodpovedá mohol v dvojiročnej premlčacej dobe podať žalobu o náhradu škody. Žalobca nepreukázal, ale ani neuviedol súdu také okolnosti na jeho strane, ktoré by mu neumožňovali uplatniť si svoje nároky včas.

2. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobcu proti žalovanému v celom rozsahu zamietol. Záverom súd prvej inštancie poukázal na tú skutočnosť, že návrh na začatie konania (žaloba) bola vo veci samej na súde prvej inštancie podaná dňa 16. 04. 2014. Súd rešpektoval oznámenia žalobcu, že jeho zdravotný stav je vážne narušený a navyiac požiadal o právnu pomoc Centrum právnej pomoci Bratislava. Súd preto neurčoval termíny pojednávania do toho času, pokiaľ sa podroboval liečbe a pokiaľ nebolo ukončené správne konanie voči Centru právnej pomoci. Na pojednávanie dňa 22. 06. 2017 bol žalobca riadne a včas predvolaný, v účasti na pojednávaní mu nebránili zdravotné dôvody. Neuviedol dôležité dôvody pre odročenie pojednávania, takým dôležitým dôvodom nie je skutočnosť, že jeho advokát sa nemohol oboznámiť so skutkovým stavom, prípadne že sa musí zúčastniť pojednávania v inej sporovej veci, preto súd v určených termínoch pojednával a vykonal len tie dôkazy, ktoré žalobca a žalovaný vykonali navrhli.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že súd prvej inštancie mu ako strane sporu, nesprávnym úradným postupom znemožnil aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je podľa názoru žalobcu daný tým, že súd nemal konať (pojednávania) v jeho neprítomnosti, nakoľko žalobca sa ospravedlnil z ospravedlniteľných dôvodov - kolízie pojednávania. Namietal, že nemohol byť súčasne na dvoch miestach pojednávania, nakoľko v tom istom dni aj čase mal pojednávanie na Okresnom súde Bratislava IV, o ktorom bol upovedomený, a na ktoré bol predvolaný skôr. Túto skutočnosť včas oznámil súdu prvej inštancie, a to podaním zo dňa 15. 06. 2017. Predvolanie na Okresný súd v Bratislave IV mu bolo doručované už dňa 15. 05. 2017, pričom pojednávanie bolo v danej veci vytýčené na dňa 22. 06. 2017. Vzhľadom na kolíziu pojednávania, pričom táto prekážka

nebola zapríčinená vinou žalobcu, požiadal o preloženie pojednávania na iný termín. Žalobca má za to, že takýmto postupom súdu bola jemu, ako strane sporu, odňatá možnosť konať pred súdom a boli porušené jeho základné ústavné práva. Žalobca nemal možnosť sa v konaní brániť osobne, hoci na tom trval. Tým, že nemohol byť prítomný na pojednávaní, nemohol argumentovať, že v jeho konkrétnom prípade súd nemal prihliadať na námietku premlčania z dôvodov, že by to bolo v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na viaceré sociálne dôvody a ustálenú judikatúru. Samotné uplatnenie námietky premlčania podlieha posúdeniu, či taká námietka zodpovedá dobrým mravom. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR z 15. 01. 1997 sp. zn. II.ÚS 309/95 ďalej uznesenie Ústavného súdu SR z 20. 04. 2011 č. k. II.ÚS 176/2011 - 14, v ktorom bol prijatý záver, že vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania žalovaným mohlo byť považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podporne poukázal i na rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 31. 10. 2007 sp. zn. 33Odo 561/2006.

4. V odvolaní namietal, že súd je povinný rozhodovať o podanej žalobe aj na základe posúdenia, či vznesená námietka premlčania zo strany žalovaného zodpovedá dobrým mravom v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka, čo súd prvej inštancie neurobil a nijako nezdôvodnil. Porušenie dobrých mravov možno vidieť v tom, že škoda, ktorú žalobca utrpel vznikla, žalovaný ju zaviniť, nakoľko nespĺnil dobrovoľne povinnosť uloženú mu rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. Zn. 8C/7/1998 a nevydal mu dobrovoľne nezákonné obohatenie vo výške 4 427 176,- Sk, ale firmu „vytuneloval“ za čo bol obvinený a aj neprávoplatne uznaný vinným a odsúdený. Teda ide o úmyselnú spôsobenú škodu. To, že žalovaného a ďalšieho spoluobvineného súd oslobodil aj za iné trestné skutky, to ešte neznamená, že sa skutok nestal. Súd len konštatoval, že nebola preukázaná subjektívna stránka trestného činu, ale morálne zavinenie vyplýva z prvého rozsudku. Odvolateľ v rámci podaného odvolania poukázal na článok JUDr. Ernesta Valka, PhD. a JUDr. Ivana Ikrényho (publikovaný v časopise Buletín českej advokácie č. 1/2006) ohľadom vzťahu premlčania a ochrany dobrých mravov a tiež podporne a nad rámec odvolateľ poukázal i na niektoré závery Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu podľa ktorého sa premlčujú všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva, pričom pohľadávka spadá pod ochranu Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ustálená judikatúra ESĽP zahŕňa pod pojem „majetok“ jednak existujúci majetok a jednak majetkové hodnoty vrátane pohľadávok, na ktorých základe sťažovateľ môže tvrdiť, že má prinajmenšom legitímnu nádej dosiahnuť účinného užívania vlastníckeho práva. S poukazom na uvedené dôvody žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Lučenec v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Vyjadrenie k odvolaniu žalobcu podané nebolo.

6. V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdil.

7. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. V zmysle § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V zmysle § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, vykonané dôkazy vyhodnotil a rozhodnutie náležite odôvodnil. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa podrobne, jasne a zrozumiteľne vysporiadal so zisteným skutkovým stavom, náležite zdôvodnil na základe akých úvah

s prihladením na zistený skutkový stav, dospel súd prvej inštancie k právnomu názoru vyslovenému v rozhodnutí vo veci samej. S prihladením na rozsah odvolania a odvolacie dôvody uvedené v odvolaní žalovaného, odvolací súd konštatuje, že sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozhodnutí vo veci samej, ako aj s jeho dôvodmi v plnom rozsahu stotožňuje a na tieto poukazuje, pritom odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Po preskúmaní veci odvolací súd nezistil žiadne vady konania v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré by sa týkali procesných podmienok.

11. Pokiaľ je námietkou žalovaného skutočnosť, že súd vykonal pojednávanie dňa 22. 06. 2017, na tomto pojednávaní vykonal dôkazy, a to bez prítomnosti žalovaného, pričom na uvedenom pojednávaní dokazovanie vyhlásil za skončené a vyhlásil rozsudok, k tomu odvolací súd uvádza nasledovné.

12. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že žaloba v prejednávanej veci bola podaná dňa 16. 04. 2014. Po podaní žaloby a po oboznámení sa so žalobou konajúcim sudcom, bolo prvýkrát pojednávanie vo veci vytýčené na deň 10. 10. 2014. Uvedené pojednávanie však súd nevykonal a na žiadosť žalobcu toto odročil, nakoľko žalobca v žiadosti o odročenie pojednávania uviedol, že sa vrátil z M. S. a predvolanie na pojednávanie (vytýčené na deň 10. 10. 2014 prevzal dňa 08. 10. 2014), čím nebola zachovaná dostatočne dlhá lehota na prípravu na pojednávanie. Uvedené pojednávanie bolo konajúcim sudcom odročené na neurčito. Ďalší termín pojednávania bol vo veci vytýčený na deň 15. 04. 2015. I v uvedenom termíne žalobca žiadal o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov a nakoľko ako uviedol vo svojej žiadosti prekonal infarkt myokardu a nevyhnutne potreboval kľudový režim, súd žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania vyhovel a opätovne vytýčil pojednávanie na deň 24. 06. 2015. Následne žalovaný požiadal o odročenie i uvedeného termínu, nakoľko uviedol, že prekážkou je ešte stále jeho nedobrý zdravotný stav v súvislosti po prekonanom infarkte, pričom kľudový režim v takomto prípade je nevyhnutný v rozsahu minimálne troch mesiacov. Pojednávanie pôvodne vytýčené na deň 24. 06. 2015, teda konajúci sudca zrušil. Vzhľadom na žalobcom uvádzaný zlý zdravotný stav a zdravotné komplikácie, je nutné poznamenať, že konajúci sudca, resp. konajúca sudkyňa, vykonal i náležité opatrenia, ktoré by viedli k výsluchu žalovaného mimo pojednávacej miestnosti, napr. v domácom prostredí alebo v prostredí zdravotníckeho zariadenia, kde by zdravotný stav žalobcu nebol ohrozený a žalobca by nebol nadbytočne zaťažovaný cestovaním na pojednávanie. Žalobca však s takýmto výsluchom nesúhlasil vzhľadom na to, že pri výsluchu chcel mať prítomného ustanoveného alebo zvoleného právneho zástupcu. Rovnako sa súd pokúšal žalobcu k veci vyslychnúť formou dožiadania, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV z dôvodu, aby žalovaný s komplikovaným zdravotným stavom nemusel cestovať na pojednávanie na Okresný súd Lučenec, avšak výsluch prostredníctvom dožiadaného súdu Bratislava IV žalobca taktiež odmietol z dôvodu požiadavky na prítomnosť právneho zástupcu pri výsluchu, pričom za týmto účelom požiadal o ustanovenie právneho zástupcu prostredníctvom Centra právnej pomoci. Rovnako je potrebné prihladiť na iniciatívu súdu, kedy dňa 22. 10. 2015 bolo žalovanému doručená písomná výzva zo súdu, na základe ktorej sa mal žalobca písomne vyjadriť, v ktorých mesiacoch sa môže zúčastniť pojednávania, a to vzhľadom na jeho zdravotný stav a potrebu vycestovania na pojednávanie. Na uvedenú výzvu, ktorá podľa doručky založenej v spise mu bola doručená dňa 22. 10. 2015 žalovaný nijakým spôsobom nereagoval.

13. Konajúca sudkyňa vytýčila v prejednávanej veci opätovne pojednávanie na deň 15. 01. 2016, pričom predvolanie na pojednávanie bolo žalobcovi riadne doručené. Žalobca žiadal písomným podaním o odročenie pojednávania pokiaľ Krajský súd v Bratislave nerozhodne o ním podanom návrhu na preskúmanie rozhodnutia Centra právnej pomoci Bratislava č. 9643//2015Ka-BA o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci. Na uvedenú žiadosť žalobcu Okresný súd Lučenec pojednávanie nariadené na deň 15. 01. 2016 zrušil, pričom následne bolo pojednávanie vytýčené opätovne na deň 20. 04. 2016, kedy predvolanie na pojednávanie bolo žalobcovi riadne doručené. Žalobca však ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, pojednávanie žiadal odročiť a zároveň podal návrh na prerušenie konania až do momentu pokiaľ nie je právoplatne rozhodnuté Krajským súdom v Bratislave o návrhu na preskúmanie rozhodnutia Centra právnej pomoci o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci. Dňa 20. 04. 2016 teda Okresný súd Lučenec pojednávanie v predmetnej veci nevykonal, ale odročil na neurčito s tým, že medzičasom dopytoval Krajský súd Bratislava, aby oznámil, či predmetná vec právoplatne skončená, resp. či v nej koná. Takýto dopyt na Krajský súd v Bratislave okresný súd vykonal v máji v roku 2016, opätovne v auguste 2016, pričom Krajský súd Bratislava konajúcemu súdu prvej inštancie oznámil, že predmetná vec nebola právoplatne skončená, nebol vytýčený ani termín pojednávania. O návrhu žalobcu na prerušenie konania súd rozhodol uznesením sp. zn. 9C/46/2014 -

182 tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol, pričom v odôvodnení okrem iného uviedol, že nárok žalobcu sa javí ako premlčaný. V dôsledku podaného odvolania, uznesenie Okresného súdu Lučenec potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici.

14. Krajský súd v Bratislava v konaní 9Sp/70/2014 o návrhu D. E. na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Centra právnej pomoci sp. zn. 6677/2014-KaBa rozhodol tak, že súd rozhodnutie Centra právnej pomoci o nepriznaní nároku na poskytovanie právnej pomoci potvrdil. V dôsledku odvolania D. E. vo veci rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky a odvolanie D. E. odmietol uznesením sp. Zn. 7Sžo/71/2016 zo dňa 24. 08. 2016.

15. Konajúca sudkyňa Okresného súdu Lučenec následne opätovne vytýčila pojednávanie v predmetnej veci na dňa 07. 06. 2017, pričom predvolanie na pojednávanie bolo žalobcovi doručené dňa 02. 06. 2017. Dňa 05. 06. 2017 žalobca prostredníctvom e-mailu žiadal o odročenie pojednávania z dôvodu krátkej lehoty na prípravu na pojednávanie, nakoľko uvedená lehota je menej ako 5 dní. Konajúca sudkyňa termín pojednávania nezrušila, pričom uvedená skutočnosť bola žalobcovi i oznámená.

16. Zo spisu ďalej vyplýva, že dňa 05. 06. 2017 udelil žalobca D. E. plnú moc advokátovi Gabrielovi Blehovi, so sídlom advokátskej kancelárie v Bratislave, L. Dérera 2. Plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v konaní bolo Okresnému súdu Lučenec doručené dňa 06. 06. 2017.

17. Pojednávanie vytýčené na dňa 07. 06. 2017 bolo z dôvodu neprítomnosti žalobcu a taktiež jeho právneho zástupcu odročené na dňa 22. 06. 2017. Právny zástupca žalobcu predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 14. 06. 2017, pričom uvedená skutočnosť vyplýva z doručky podpísanej právnym zástupcom nachádzajúcej sa v súdnom spise. Dňa 16. 06. 2017 žiadal žalobca o odročenie pojednávania (vytýčeného na deň 22. 06. 2017) z dôvodu kolízie pojednávanií. Uviedol, že na daný deň je predvolaný na pojednávanie na Okresný súd Bratislava IV, pričom na toto pojednávanie v inej veci bol predvolaný už dňa 15. 05. 2017, t.j. na pojednávanie v inej súdnej veci bol predvolaný skôr než tak urobil Okresný súd Lučenec.

18. Pojednávanie na Okresnom súde Lučenec sa dňa 22. 06. 2017 v prejednávanej veci uskutočnilo, a to bez prítomnosti žalobcu, ako i bez prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý, právny zástupca svoju prítomnosť ničím neospravedlnil. O odročenie pojednávania žiadal len vyššie uvedeným podaním samotný žalobca.

19. Na uvedené časové okolnosti a súvislosti, odvolací súd poukazuje predovšetkým vzhľadom na odvolaciu námietku žalobcu, že pojednávanie vo veci konané súdom prvej inštancie bolo vykonané v jeho neprítomnosti, čím bolo podľa názoru žalobcu jemu znemožnené, ako strane v konaní, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva. Z uvedených časových súvislosti je zrejmé, že žalobcom bola žaloba na súde podávaná v apríli 2014, pričom prvé pojednávanie vo veci sa reálne uskutočnilo a vykonalo až v roku 2017, konkrétne dňa 22. 06. 2017. V priebehu uvedených troch rokov (od roku 2014 až do roku 2017) sa konajúca sudkyňa opakovane pokúšala vykonať pojednávanie vo veci samej. Vytýčovala termíny pojednávanií, pričom šesť krát bolo vytýčené pojednávanie na žiadosť žalobcu zrušené a odročené a až na v poradí siedmom vytýčenom pojednávaní sudkyňa skutočne pojednávanie otvorila, vykonala dôkazy a vec prejednála. Na tomto boli vykonané len dôkazy, ktoré po poučení súdu navrhli žalobca a žalovaný. Iné dokazovanie vykonané nebolo. Taktiež nemožno opomenúť snahu konajúceho súdu o zachovanie možnosti žalobcu vyjadriť sa k skutkovým okolnostiam, predkladaným dôkazom a k právnemu posúdeniu, a to tým spôsobom, že žalobcu sa konajúci súd snažil vyslúchnuť k veci i prostredníctvom dožiadaného súdu Bratislava IV, resp. navrhol vykonať výsluch žalovaného, napr. v domácom prostredí alebo v prostredí zdravotníckeho zariadenia. Súd prvej inštancie bol iniciatívny smerom k žalobcovi i v tom smere, že žiadal, resp. navrhol, aby žalobca uviedol súdu rozsah mesiacov, v ktorých sa pojednávania môže zúčastniť. Ani na uvedenú výzvu súdu žalobca nijakým spôsobom nereagoval. Pokiaľ tak žalobca v podanom odvolaní namieta, že súd mu odňal možnosť konať pred súdom vykonaním pojednávania v jeho neprítomnosti, k tomu odvolací súd uvádza, že vzhľadom na popísané časové okolnosti, takáto odvolacia námietka nie je dôvodná a nie je opodstatnená. Žalobca mal od 05. 06. 2017 v konaní právneho zástupcu JUDr. Gabriela Bleha, ktorému udelil plnú moc na zastupovanie v konaní dňa 05. 06. 2017. Súd riadne predvolával, resp. upovedomil o pojednávaní i právneho zástupcu zvoleného žalobcom, pričom tento mal upovedomenie o pojednávaní doručené dňa 14. 06. 2017. Pojednávanie sa uskutočnilo dňa 22. 06. 2017, z čoho

možno konštatovať, že ako žalobca, tak aj jeho právny zástupca mali dostatočný časový priestor jednak na prípravu na pojednávanie (zachovaných minimálne 5 pracovných dní a viac). Napriek riadnemu predvolaniu na pojednávanie právny zástupca zostal vo veci nečinný, pojednávanie nežiadal odročiť, na toto sa nedostavil, svoju neprítomnosť ničím neospravedlnil. Na pojednávanie sa rovnako nedostavil ani žalobca. Pokiaľ by na pojednávanie právny zástupca žalobcu prišiel, ospravedlnil neprítomnosť žalobcu a navrhol pojednávanie odročiť s odôvodnením, že trvá na osobnom výsluchu žalobcu a konajúci súd by tak neučinil, v takom prípade by bolo možné uvažovať o porušení práva na verejné prejednanie veci konajúcim súdom. Vzhľadom na to, že na pojednávanie sa nedostavil ani právny zástupca, svoju neprítomnosť neospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nepochybil, pokiaľ pojednávanie vytyčené na deň 22. 06. 2017 aj vykonal a vec prejednal. . Odvolací súd tak dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v tejto časti nie je dôvodné.

20. Pokiaľ sa týka odvolacej námietky žalobcu ohľadom vznesenej námietky premlčania žalovaným a jej rozporu s dobrými mravmi, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že ust. § 3 Občianskeho zákonníka, je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či je výkon subjektívneho práva v súlade s dobrými mravmi a ak to tak nie je, požadovanú ochranu má možnosť odoprieť. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, pokiaľ nerešpektuje niektoré zo súhrnu základných spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré preukázali počas historického vývoja určitú mieru stálosti (nemennosti), vyjadrujú podstatné historické tendencie a stotožňuje sa s nimi podstatná časť spoločnosti. Postup súdu podľa uvedeného ustanovenia má miesto iba v ojedinelých a vo výnimočných prípadoch, ak vznesenie námietky premlčania je výrazom zneužitia práva na neprospech toho účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči ktorému by nepriznanie jeho nároku súdom v dôsledku uplynutia premlčacej doby, bolo neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom uplatňovaného práva a dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil, prípadne kedy k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, než je dosiahnutie hospodárskych cieľov, či uspokojenie iných potrieb, kedy hlavnou alebo aspoň prevažujúcou motiváciou je úmysel poškodiť, či znevýhodniť oprávnenú osobu (tzv. šikanózný výkon práva).

21. Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Uplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže priznať. Neprihliadnutie na vznesenú námietku premlčania, prípadne odopretie tohto práva, hoci aj pre rozpor s dobrými mravmi, je v rozpore s ust. § 100 ods. 1 OZ, z ktorého jednoznačne vyplýva, že súd musí prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú dlžníkom a nemôže veriteľovi priznať premlčané právo. Dobrým mravom neodporuje, ak niekto namieta premlčanie práva uplatňovaného proti nemu. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní (§ 100 ods. 1 OZ) nemožno považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ.

22. Dobrým mravom zásadne neodporuje, ak niekto namieta premlčanie práva uplatňovaného voči nemu, lebo inštitút premlčania je inštitútom zákonným, a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa zo zákona premlčuje.

23. Ak žalobca nevhodnou voľbou prostriedku ochrany svojich práv z objektívneho hľadiska vlastným zavinením vytvoril podmienky pre neskoršie úspešné vznesenie námietky premlčania práva žalovaným, uplatnenie námietky premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 41/2012).

24. Pokiaľ žalobca v prejednávanej veci odvodzuje svoj nárok na náhradu škody od žalovaného uplatnený žalobou od rozsudku vydaného v trestnom konaní Okresného súdu Lučenec pod sp. zn. 2T/247/2008 - 1111 zo dňa 23. 11. 2010 (pričom ani v podanom odvolaní nenamietal, že by tomu tak nebolo) a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. 04. 2011, okresný súd správne vyhodnotil plynutie premlčacej doby a správne v odôvodnení rozsudku konštatoval, že žalobca sa o škodu, resp. kto za ňu zodpovedá (či nezodpovedá) dozvedel najneskôr dorúčením uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici 2To/31/2011 zo dňa 14. 04. 2011, dňa 07. 07. 2011. Od uvedeného dátumu, resp. dňom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti začala plynúť žalovanému dvojročná subjektívna lehota podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka na uplatnenie práva, pričom táto uplynula dňom 07.

07. 2013. Žaloba v predmetnej veci bola podaná dňa 16. 04. 2014. Žalovaný tak uplatnil svoje právo zjavne po uplynutí premlčacej doby, pričom žalobu podal takmer rok po jej uplynutí. Žalobca pritom neuviedol žiadne podstatné a mimoriadne okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa, prečo žalobu v predmetnej veci podal po uplynutí troch rokov, odkedy sa o údajnej škode dozvedel a či sa tak udialo bez jeho zavinenia. Rovnako vznesenie námietky premlčania žalovaným je riadnou procesnou obranou a to zákonom aprobovaným spôsobom, nie je výrazom zneužitia práva na neprospech žalobcu a nejedná sa ani o šikanózne vykonávanie práva. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že tak ako i súd prvej inštancie správne uviedol, bola to predovšetkým okolnosť hospodárnosti konania, kedy súd prihliadol na námietku premlčania. Ako súd prvej inštancie, tak ani odvolací súd, sa nezaoberal dôvodnosťou podanej žaloby v ďalších aspektoch. Vzhľadom na to, že žalovaným bola v priebehu konania (hneď po oboznámení sa so žalobou vo veci samej) vznesená námietka premlčania, ako riadny prostriedok procesnej obrany, pričom súd prvej inštancie rovnako ako súd odvolací túto námietku vyhodnotil ako dôvodnú, súd prvej inštancie z dôvodu premlčania správne žalobu zamietol. Vzhľadom na uvedené okolnosti odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Lučenec ako vecne správny.

25. V odvolacom konaní mal plný úspech žalovaný. Aj keď by žalovaný mal nárok ako úspešná strana v konaní na náhradu trov konania podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, tak odvolací súd žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že tomuto v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

26. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).